

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Šťastného a soudců JUDr. Tomáše Pirka a JUDr. Jany Spanilé ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek bl. 511, č.p. 1591, ulice Josefa Suka, Most, IČO 28739019**
sídlem Josefa Suka 1591/1, 434 01 Most

proti
žalovanému: **[Jméno a Příjmení]** narozený [Datum]
bytem [Ulice, Město]
zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Preussem, Ph.D.
sídlem V jámě 699/1, 110 00 Praha

o zaplacení 46 133 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 27. 2. 2025, č. j. 16C 91/2024-69,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

- Napadeným usnesením soud prvního stupně zastavil řízení podle § 96 odst. 1, 2 o. s. ř. pro zpětvzetí žaloby (výrok I.) a současně uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení v částce 7 937,60 Kč (výrok II.).
- Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání s tím, že ke zpětvzetí žaloby nedošlo. Soud prvního stupně nezohlednil skutečnost, že žaloba byla podána bez vědomí žalobce k tomu neoprávněnou osobou, a tudíž nepostupoval správně v souladu s procesními předpisy. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
- Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí ve výroku II. včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.), a poté dospěl k závěru, že odvolání není opodstatněné. V souladu s § 214 odst. 2 písm. d) o. s. ř. nebylo třeba k rozhodnutí o odvolání nařizovat jednání.
- Podle § 25 odst. 1 o. s. ř. zástupcem si účastník může vždy zvolit advokáta. Advokátu lze udělit pouze plnou moc pro celé řízení (dále jen "procesní plná moc").
- Podle § 9a odst. 1 písm. a) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, po dobu pozastavení výkonu advokacie advokát není oprávněn poskytovat právní služby.
- Mezi podmínky řízení na straně účastníků řízení patří způsobilost být účastníkem řízení (procesní subjektivita) a způsobilost před soudem samostatně jednat (procesní způsobilost). Je-li navíc účastník řízení zastoupen zmocněncem na základě udělené plné moci, vzniká další podmínka v podobě předložení plné moci, která opravňuje zmocněnce vystupovat před soudem jménem účastníka řízení. Není-li tato plná moc soudu předložena, soud na základě ustanovení § 104 odst. 2 o. s. ř. učiní vhodná opatření, aby tuto vadu odstranil. Nedojde-li ke konvalidaci, soud

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Václavíková

postupuje podle stádia řízení. V zásadě platí, že nedoložení plné moci zmocnitelem nebo zmocněncem nevede k zastavení řízení, nýbrž soud bude nadále jednat pouze s účastníkem řízení. Poněkud odlišná je situace, kdy podá žalobu (návrh na zahájení řízení) zmocněnec. V tomto případě záleží na tom, zda byla či nebyla žaloba podepsána kromě zmocněnce také účastníkem řízení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2001, sp. zn. 29 Cdo 2352/2000, uveřejněné v časopise Soudní judikatura pod č. 60/2002). Je-li podání, jímž se zahajuje řízení, podepsáno i účastníkem řízení (osobou, jejímž jménem ten, kdo vystupuje jako zmocněnec, v řízení jedná), pohlíží soud nadále na uvedeného účastníka jako na osobu, jež v řízení zastoupena není. Je-li ovšem takové podání podepsáno jen tvrzeným zástupcem účastníka, vede okolnost, že se uvedený nedostatek podmínky řízení nezdařilo odstranit, k zastavení řízení.

7. V projednávané věci žalobce tvrdí, že nedošlo ke zpětvzetí žaloby, ale že navrhoval zastavení řízení, neboť jeho zástupce advokát Mgr. Eduard Belšán podal za žalobce žalobu, aniž měl od žalobce plnou moc. V době podání žaloby měl Mgr. Belšán totiž pozastavený výkon advokacie.
8. Odvolací soud se proto zabýval obsahem podání (§ 41 odst. 2 o. s. ř.) ze dne 17. 12. 2024, ve kterém žalobce poukazoval na důvod zastavení řízení pro (odstranitelný) nedostatek podmínky řízení spočívající v nedostatku zastoupení. Ze zprávy České advokátní komory ze dne 10. 1. 2025 (č.l. 63 spisu) vyplývá, že Mgr. Eduard Belšán měl ke dni podání žaloby (2. 4. 2024) pozastavený výkon advokacie. Ze spisu dále vyplývá, že žaloba nebyla podepsána žalobcem.
9. Shora uvedené skutečnosti vedou v souladu s citovanými judikatorními závěry k zastavení řízení z důvodu nedostatku zastoupení (§ 104 odst. 2 o. s. ř.), nikoli však pro zpětvzetí žaloby (§ 96 o. s. ř.), ke kterému v projednávané věci ani nedošlo.
10. Odvolací soud proto usnesení soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné (byť z jiného důvodu) potvrdil včetně správného výroku o nákladech řízení.
11. Výrok o nákladech řízení soud prvního stupně správně odůvodnil § 146 odst. 2 o. s. ř., podle kterého, jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).
12. Rozhodování o náhradě nákladů řízení obecně ovládá zásada úspěchu ve věci, která je doplněna zásadou zavinění. V případě zastavení řízení nemůže řízení dojít do stadia meritorního rozhodování. Proto nelze k určení toho, kdo kterému účastníku vznik nákladů řízení způsobil, užít kritéria úspěchu ve věci. Podle § 146 odst. 2 věty první o. s. ř. se tímto kritériem pro rozhodování stává právě procesní zavinění toho, že řízení nemohlo dojít do stadia meritorního rozhodování, tj. zavinění, že řízení muselo být zastaveno (srov. nález Ústavního soudu ze dne 18. 5. 2021, sp. zn. IV. ÚS 665/21).
13. Tedy v případě, že soud zastavuje řízení, je povinen podle shora cit. § 146 odst. 2 o. s. ř. (ve spojení s § 151 odst. 1 o. s. ř.) zvažovat, který z účastníků nese zavinění na zastavení řízení, přičemž tak činí ryze z procesních důvodů, ne podle hmotného práva, protože pak by byl nucen po zastavení řízení zkoumat důvodnost nároku ve věci samé. Zavinění je přitom nutné posuzovat pouze a jen z procesního hlediska, nikoliv z pohledu práva hmotného.
14. V projednávané věci bylo řízení zastaveno pro nedostatek podmínky řízení (nedostatek zastoupení), a proto (posuzováno z procesního hlediska) zastavení řízení zavinil žalobce. Soud prvního stupně proto postupoval správně, pokud v souladu s § 146 odst. 2 o. s. ř. uložil žalobci povinnost k náhradě nákladů řízení žalovaného a výši těchto nákladů i správně stanovil.

15. O náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 za použití § 142 odst. 1 o. s. ř., když úspěšnému žalovanému žádné náklady tohoto odvolacího řízení nevnikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 14. května 2025

JUDr. Aleš Šťastný v. r.
předseda senátu